

Reflex #40

- reimagined and cooked with love

Udgiveren:

Bjerremand's ejes af Sean Ryan Bjerremand og er formelt Reflex #40s udgiver på vegne af flertallet af medlemmerne i den opløste poetklub 57nord.
CVR: 25553292

Kontakt på email boheme@orbitsoul.dk

Redaktion

Sean Ryan Bjerremand, f. 1977, er ansvarshavende redaktør og art director. Sean fascineres af at lade mennesker udtrykke sig som sig selv og lade poesi komme fra hjertet. Og så holder Sean ikke at gå på kompromis! Han er perfektionist med hensyn til layout og overvejer "alle" detaljer. Han er passioneret omkring grafikken og fascineres af AI's muligheder for at gøre oplevelsen endnu større.

Tidligere har han i perioden 2015-18 været ansvarshavende redaktør for Tidsskriftet Reflex / Tidsskriftet Afvigelse, som blev udgivet af den aalborgensiske poetklub 57nord. Den forening var han i 2016-18 formand for, men han blev væltet ved noget så upoetisk som et kup i bestyrelsen. Efterfølgende stiftede han Orbit Soul, som er udkommet 10 gange.

Ligeledes har han et kunstnerisk on/off-forhold til den århusianske forfatter og fotograf, Anett Sällsäter Christiansen, som han indimellem siden 2011 har lavet projektet 8220 Untold Stories med. 8220 Untold Stories har haft stor, indirekte indflydelse på Seans idégrundlag med sit fokus på kombination af tekst og fotos.

Sean er inkarneret og indfødt århusianer, men udsigten til børnebørn holder i dag ham og fru Vibe-Sophia på Kongeøen, helt præcist Nivå. Han arbejder i sin fritid som chauffør.

Redaktøren har ordet

I foråret 2024 skrev den mangefoldige deltager i Reflex og det bundsolide medlem af 57nord, Niels Østergaard, og jeg sammen på Messenger. Jeg skrev til ham, at jeg aldrig havde sluppet tanken om, at Reflex 40 havde haft et langt større potentiale, end det tidligere udgivne og spurgte ham, om han syntes, at det lød helt gak-gak at rekonstruere det hele fra bunden. Niels er den mand, jeg kontakter flittigst for at spørge om råd og dåd i forhold til udgivelser og beslutninger, da han med sin store ro og seniorlivserfaring altid har en god og jordbunden tilgang til livet. Svaret kom prompte: "Nogle gange tænker jeg, at den mand har for lidt at lave.. På den anden side kan det ikke være rigtigt, sådan som han udfolder sig. Jeg er med :-)" Arbejdet med Orbit Soul #10 kræ-

vede på det tidspunkt sin mand, så genoptagelsen af Reflex måtte lige vente lidt indtil de sene måneder i 2024.

Det stod hurtigt klart for mig, at for at rekonstruere det hele ordentligt måtte jeg af tekniske årsager ind og genopsætte teksterne manuelt. Hensynet til dels, at fontsene skulle være Courier New i stedet for at være vilkårlige fonts som i de oprindelige filer samt større fonts end de str. 12, som prægede de oprindelige Reflex-udgivelser nødvendiggjorde en rekonstruktion. Jeg kan desuden godt lide at benytte fotos og grafik til at udvide oplevelsen, så det har jeg gjort meget ud af. Også med ikke tidligere udgivet billedemateriale samt lidt "historiske" billeder fra tidligere numre af Reflex, hvor jeg har været redaktør.

Derudover ønskede jeg at medtage materiale fra det nummer af Afvigelse, som vi i 57nord udgav lige før udgivelsen af det oprindelige Reflex #40. Afvigelse #4 var lidt af et eksperiment. Daniel Mantel var egentlig tiltænkt rollen som redaktør, men af helbredsmæssige årsager sprang han fra. Men inden da havde han og jeg over en kop kaffe defineret en vision om at lave Afvigelse som "en Afvigelse fra både Reflex og Afvigelse", hvor fokus var på tekst og billeder. Herfra er der en række

Da jeg begyndte arbejdet, stod det klart for mig, at den eneste måde at opnå et tilfredsstillende resultat var at benytte materialet fra de oprindelige udgivelser som var det materiale, der er blevet sendt ind til et nyt magasin.

7 år ændrer af og til på nogle perspektiver, og ganske få digte havde ganske enkelt ikke en kvalitet, som i dag havde gjort det "muligt" for mig at bringe dem.

Samtidig havde en fotoserie fra det oprindelige Reflex #40 af min mangeårige on/off kunstneriske partner, Anett Sällsäter Christiansen, ikke helt den skarphed, som jeg i dag ville have forventet, og et remix-forsøg løste ikke udfordringen.

Dette problem blev løst ved at benytte en række af hendes billeder fra Afvigelse #4 samt nogle af hendes billeder, som jeg af kvantitetsmæssige årsager havde fravalgt til Orbit Soul #10. Sean uden "Nettan"s indflydelse ville i kunstneriske sammenhænge være som John uden Paul..

Steffen Weiss kontaktede mig efter en chat om hans fotoserier og spurgte, om jeg også kunne bruge nogle haiku-digte, som også er med foto?

Jamen, tak. De fleste af hans fotos fra Reflex #40 og Afvigelse #4 er blevet genbrugt, og det gør virkelig en forskel.

Ved gennemgangen af Bjarne Kim Pedersens digte bemærker jeg et par linier om den ukrainske forfatter Tara Shevchenko og tænker, at det kunne være dejligt med en artikel om ham. "Det finder jeg ud af, når der er et hul." Tak!

Og så er der de tidligere medlemmer af 57nord - de skal selvfølgelig også have mulighed for at få noget nyt med. Først en henvendelse til Niels Østergaard og Connie Anette Nordholt

Steffen Weiss

Steffen Weiss

Jeg vil give dig
alverdens blomster
før de visner
alle de røde roser
vil jeg give dig

Galopere ind med dem
på min sorte hingst
før vindebroerne
bliver hejset op,
dørene smækket i

Jeg vil fjerne
alt dit tøj
elske med dig på jorden
til du råber
alting omkring os vokser
kæmpemæssige
solsikker og jordbær

Lugten af lyng og sand
salt fra latterens hav

Helt nede fra bunden
vil jeg finde dig
levende perler
som bevæger sig,
synger som et kor
af søhesteriddere
igennem havfruernes lår

Afgrundens sorte tårer

Natten er stille.
Kulsort,
stjernerne blinker
som diamanter.

Vi er blevet
som fremmede,
der ikke kender hinanden.
Vi har bygget
en mur af kulde
imellem os,
sten for sten
har vi lagt grunden
til de knuste hjerters slugt.
Dybet drager.

Afgrunden
samler vore tårer.

Lanterner i natten

Adskilte må vi leve med savnet.
Sorgen vrider hjertet om.
Smertefuld klagende kval.
Forvreden i sårvar vande.

Vi færdes i separate rum,
kun opholdsstuen har vi fælles.
Men den er nu lukket af.
Vi mødes ikke mere.

Fortabte i følelsernes kaos
fortsætter vi vores aftenvandring
under stjernernes skær.
Hver for sig og alene.

Kastanje-alléens katedral
som svagt og delvist oplyst
af gadelygters dæmpede lamper
giver indtryk af åbninger.

Som lokkende lanterner i natten
med et skær af venlig varme
afmærker de vejen, sætter de grænsen.
Lukker tunnellens rum.

Men der er stilhed, omend ildevarslende
her i alléens afsondrede verden.
Hjertet vrider sig i smerte.
Søger en trøst i træernes tyste smerte.

Et brød med krummer i.

Der var jo så det lille fattige franskbrød,
der ikke ejede til det tørre brød,
men som gerne ville være et ordentligt brød
med nogle gode store bøffer

og have råd til at få smør på brødet.
Imidlertid var det ærgerlige ved det,
at brødets bager havde slået større brød op,
end han kunne bage.

Så det lille franskbrød endte med at blive lidt brødflov,
og selvom der var krummer i det beskedne brød,
så måtte det alligevel bryde med sit forsæt.

Brødet fandt slutteligt ud af,
at det til syvende og sidst er bedst
at være sig selv.

Fra da af tjente det til sit brød
som det daglige brød.

Nu gik det lille franskbrød som varmt brød
og kunne sagtens brødføde sig selv.

Tab og vind med samme sind.

Der stod hvirvlende blæst om vinder-vinden
i den hæsblæsende og stormfulde konkurrence om det største sus.
Et stormende bifald lød til den stormombruste og feterede vestenvind.
"Vinden vender. Nu får jeg medvind.
Nu venter et liv i sus og dus."
Som den vindende vind sagde med en susende stemme, lidt forpustet og vindblæst.
De øvrige deltagere blæste uanfægtede videre, som de gode tabere de var.
Man sagde til sig selv,
at chancen var borte med blæsten.
En lille brise udtrykte: "Blæse være med det, når bare man ikke er oppustet."
Kun et enkelt svagt hviskende pust hørtes
i en misundelig raslende blafren;
"Højt at flyve, dybt at falde."

Mareridt #113

Jeg hørte dig råbe mit navn gennem angst og bange anelser

Jeg hørte du råbte med menneskeblod på tøjet

Jeg hørte dig, men kunne ikke tage om dig

Men du råber stadig og jeg hører selvom maredrømmen er slut

Jeg spørger: Hvad lader mit navn ske? Hvis vilje sker i mit navn?

Jeg hører. Jeg hører dig!

Jeg rækker ud mod dig, men sætter mit fodaftryk på en tv-skærm

Men jeg hører stadig mit navn gennem desperation og rædslen i din mund

Jeg hører dig!

Kærlighedsdigt

Min kærlighed til dig
er indrettet sådan
at jeg kan finde på at gå
ned i døgneren klokken
lort om natten og købe dine
cigaretter selv om jeg ikke
selv ryger og lukker alle
vinduer op og alle døre i
til det rum
hvor du sidder og pulser

Det gør jeg sært nok
vel vidende
at min kærlighed til dig
egentlig burde få mig til
at kyle dine smøger
ad Helvede til
fordi din cigaretrøg er en
pestilens der lugter grimt og
vigtigst af alt: undergraver dit
helbred og skader mine lunger

Tosomkærlighed er og bliver
en besynderlig form for kærlighed

Lament

Og her blev mørkt
og her blev koldt
ugæstfrit
ubeboeligt
og bare så tyst

Så knugende tyst
Ingen lyde
ingen dufte
ingen farver
ingen smag

Intet

Overhovedet intet

Sanserne imploderede i et sort hul af mismod
tungere end bly og alverdens byrder tilsammen
hvor lys hverken slipper ind og ud
Sorgen er bare så øde og grim

Flanørens gåben uden tillæg

med behørig tak til gruppen Klichés sang Supertanker og det slovenske rockband m.m Laibach

Spiser morgenmad
ved køkkenbordet

Havregrød
med honning rosiner
nødder kokos og dadler
glider gennem spiserøret

Maven omsætter
måltidets kulhydrater
og proteiner
til knogler kød og energi

Lungerne ånder
hjertet pumper
blod og ilt rundt i legemet
hjernen arbejder
kroppen udsondrer
og afstøder affaldsstoffer
der vil forsvinde
som fækalier sved og urin

Skyller havregrødsrester
af tallerken i køkkenvasken
tager overtøj på
åbner døren ud til trappen
går ned ad trappen for at møde byen

Drejer ned ad Strøget

Sanser

Åndedrættet
fylder og tømmer lungerne
hjertet
pumper blodet rundt i blodet
hjernen arbejder
udveksler monoaminer
alle neuroner og nervebaner
registrerer beregner og bearbejder
indtryk og styrer alle bevægelser

Stopper for
rødt i et gadekryds
biler af
forskellig farve og model
kører gennem fodgængerfeltet
benene spadserer videre med
kroppen da det bliver grønt

Det er eftermiddag
og solen skinner
modlys
blænder pupillerne
der trækker sig sammen

Tager solbriller på
ser mennesker
gå i alle retninger
Temaet fra Godfather
rammer begge trommehinder
hovedet drejer mod venstre
øjnene registrerer
en gademusikant
med en trækharmonika

Drejer ned mod
en café i en sidegade tager
solbrillerne af åbner døren
til caféen
og går ind

Stemmebåndet og tungen
bestiller en kop filterkaffe
med mælk

Kroppen sætter sig
på en stol ved et bord
hænderne sætter kaffekoppen
på bordet finder læsebriller
frem sætter dem på næsen
tager en avis og bladrer

Øjnene læser
og sindet bades og farves i
et mylder af
tillægsord og meninger

Læser en leder
en kronik
skimmer sporten og lader øjnene
glide registrerende
over avisens overskrifter
Drikker kaffen færdig
folder avisen sammen
lægger den tilbage
og betaler

Går ud i solen

Sanser

Åndedrættet
fylder og tømmer lungerne hjertet
pumper blodet rundt i kroppen
hjernen arbejder
udveksler monoaminer
mellem neuroner og nervebaner
registrerer beregner og bearbejder
indtryk og styrer alle bevægelser

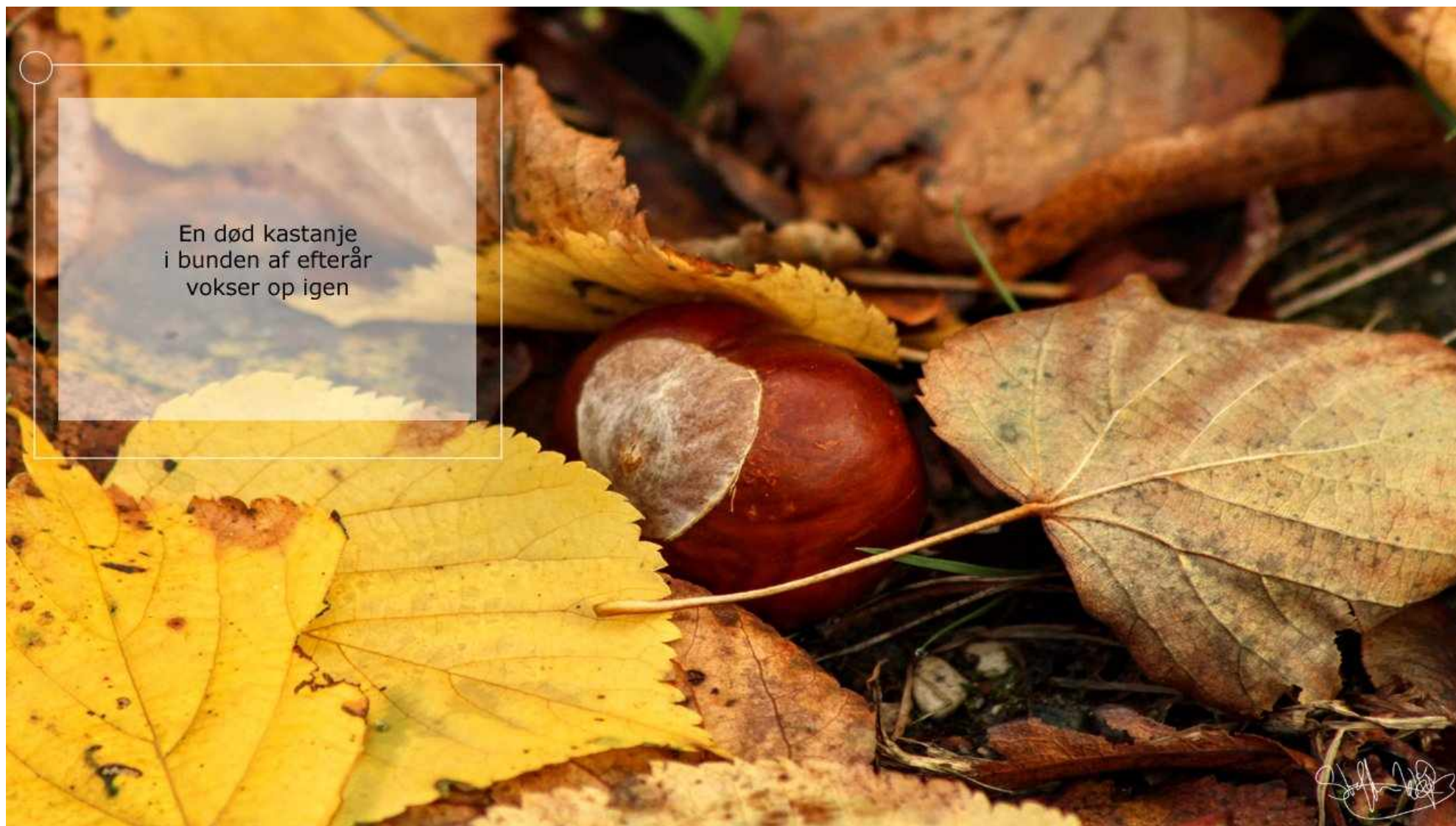
Tager solbriller på
suger åndedrættet ind
ånder ud
og ER

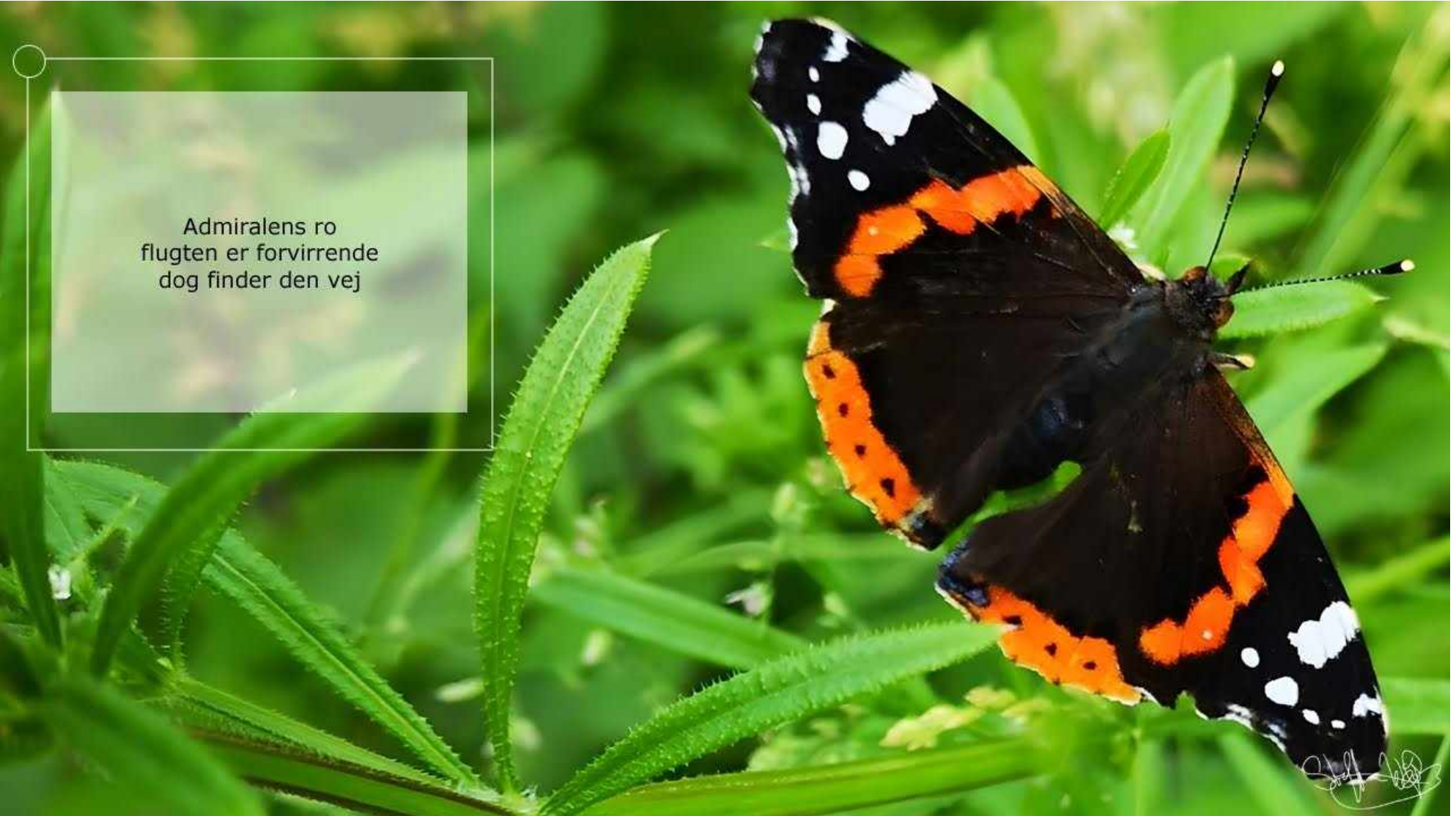
Fragile

I dette øjeblik ser jeg på dig
og føler
en taknemmelighed
så sart
at den ikke kan siges
uden at gå i stykker

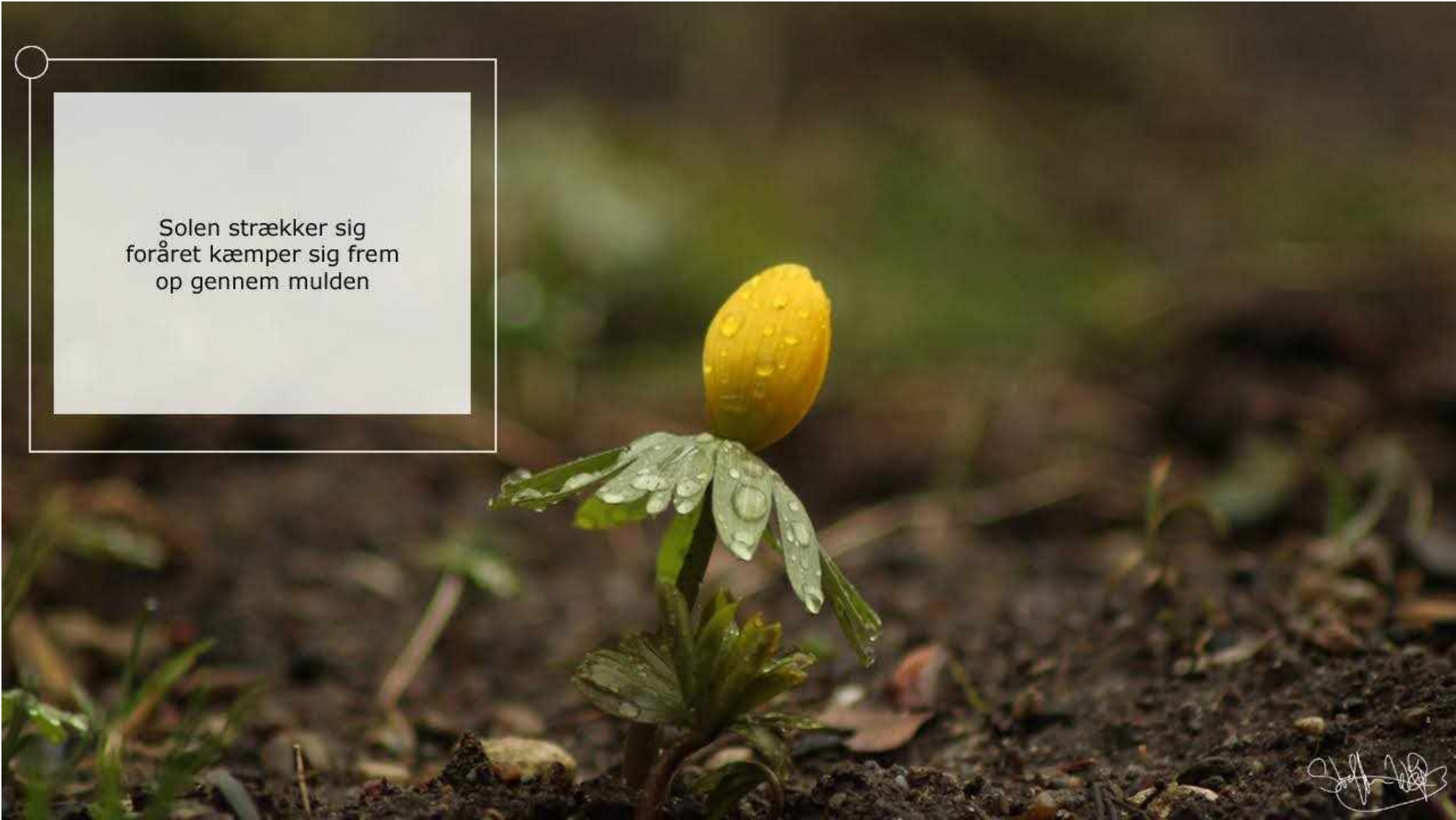
Vrede

En mægtig motor
bag vældige forandringer
der kan træffe lange blodspor
fra blødende sår
den aldrig selv kan læge
en menneskelig naturkraft
der kan vælte imperier og fælde tyranner
men aldrig vugge
et barn i søvn

Admiralens ro
flugten er forvirrende
dog finder den vej

Solen strækker sig
foråret kæmper sig frem
op gennem mulden

At være, tænke, svinge

Vægelsindet ? Mig?
Nej, det synes jeg ikke
Og dog
Humørsvingninger ? Mig ?
Nu blir jeg sur
Og det er da også meget sjovt. Ha ha
Beslutninger ? DEM kan jeg træffe.
Eller...øh..hvad gør jeg, hvad gør jeg?
Humor ? Det har jeg (ikke)..eller
Om jeg er egoist? MIG ? Altså MIG?
Jeg synes ikke alt handler om MIG.
Dét synes JEG ikke. JEG kan godt tænke
på andre end MIG.
Nu BESLUTTER jeg mig for at tage det hele
med GODT HUMØR - TROR JEG - Eller måske
bliver jeg sur..hvem ved ? Thi hi..

Er du der ?

"Er du der?" hviskede han
"Ja," hviskede hun tilbage
"Du er så dejlig," sagde han
"Blød og varm og sød"
"Jeg elsker dig", sagde hun
"Du er mit ét og alt
når du er min og jeg er din er jeg
allermest lykkelig
og føler mig allermest elsket"

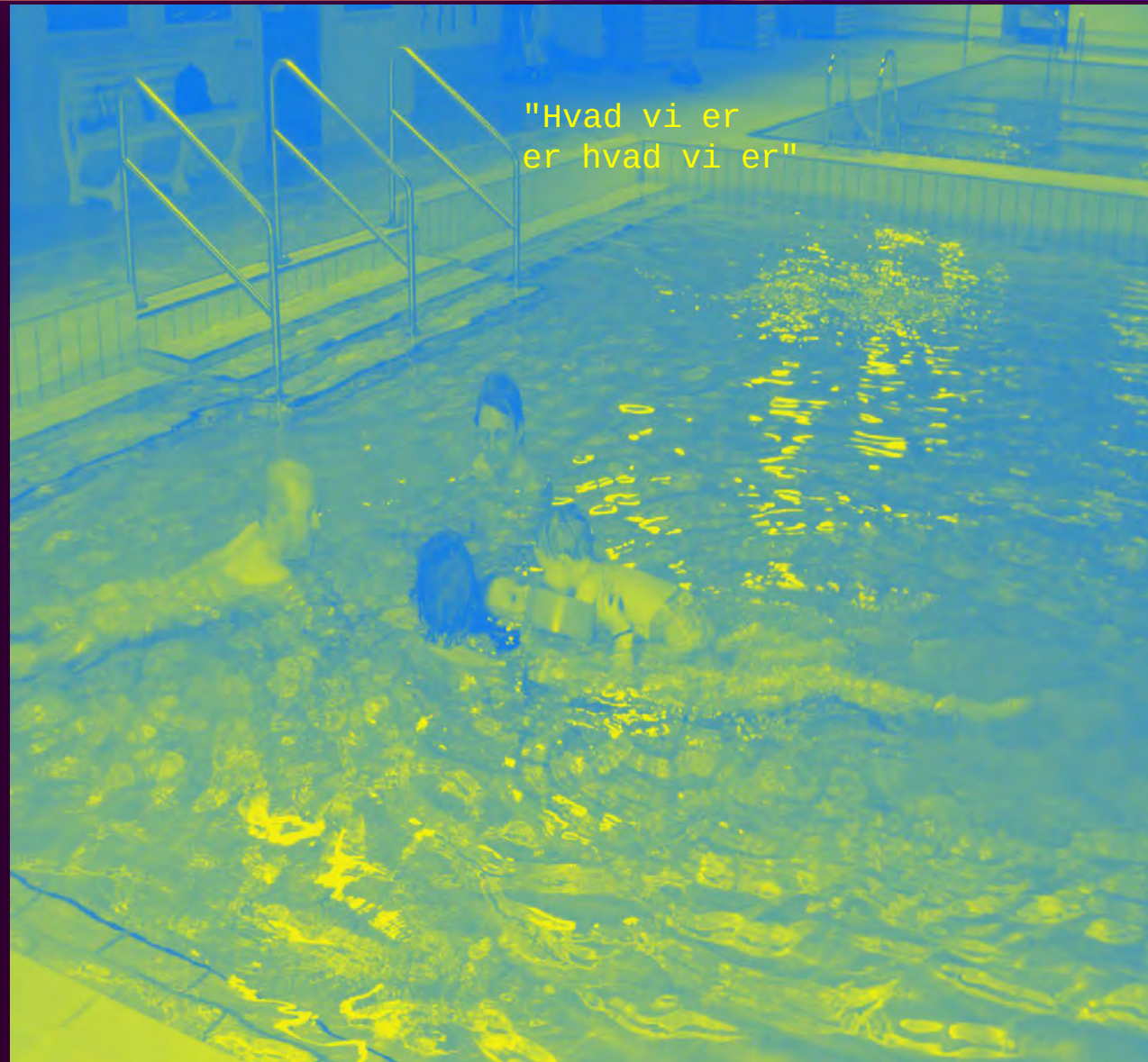
"Er du der", hviskede hun
"Ja," hviskede han tilbage
"Du er skøn og sød og sexet," sagde hun
"Jeg elsker dig", sagde han

Og så lå dér og var begge to bange for
at de forsvandt fra hinanden
for her var lykken
hel og fin
og uendelig
til det sluttede

Men det måtte aldrig slutte

Uperfekt perfekt

Åh, at være uperfekt perfekt
Det giver plads til så meget
Det giver plads til at være god
Når man virkelig er det
Og frihed til at være ikke spor god
Når man er det
Åh, at være uperfekt perfekt
Det gi'r plads til accept
Især af sig selv
Men også af andre
Uanset om vi vil det samme
Eller det stik modsatte af hinanden
Åh, at være uperfekt perfekt
Det giver fred i sindet
Man kan slippe det pres
Der ligger i forkerte forventninger
Fra andre, der slet ikke kender én
Rigtig, som den man er, dybest set
Åh, at være uperfekt perfekt
Så kan man både skinne i lyset
Af dét man elsker allermost
Og have fred med sig selv
I dét man slet ikke kan
For man kan rumme det hele
Også at man ikke kan rumme alt

Danmarks dømmende danskere

Jeg er træt af
Danmarks dømmende danskere
(nogle gange mig selv)
For pokker
Vi er hurtige på tangenterne
til at tro det værste
En masse skidt
Om andre mennesker
For det står i avisen! På Facebook...mm
Og så hopper vi på den
Alle har en mening
Jeg ville ønske
Vi kunne lære
At spise brød til
Og vente med alle vores dumme meninger
For tænk engang
Hvor meget anderledes det nogle gange er
End det vi troede

"For tænk engang
Hvor meget anderledes det nogle gange er
End det vi troede"
- Anne Bøgh

Drøm en drøm

Jeg har en drøm
hvor himlen er grøn
hvor græsset er blå
og det hele er godt.

Følg med i mine tanker,
hvor ordene de vandrer,
hvor regn falder tørt,
og hvor burgerne slanker.

Fantasien sætter grænser
på langs og på land
en mand,
leger i kassen
som er lavet ud af
sand-Kagen – som sagt,
det er sandt, den er bagt,
i ovnen blev den lagt,
en metafor selv skabt:

Et billede i dit hoved,
når du læser, hvad der er sagt.

Som en tragt af foragt,
hvor ægget bliver lagt,
når din mund deler rygter,
gør du sandheden a-b-strakt.

For sent ude, sent hjemme,
for sent i alderdommen,
for sent til at handle,
for nu kommer ligvognen.

Jeg har et mareridt
hvor intet er farverigt,
hvor himlen lyser rødt
og det hele er dødt.

"Jeg har et mareridt
hvor intet er farverigt"
- Rachid Zarruk

"Hende"

Vi bliver født alene for at dø alene,
så hvorfor lede efter den eneste ene.

Hvem er hun så, den ukendte kvinde.
Hun må være et sted, jeg mangler at finde,
en søgen jeg er tvunget til at gøre i blinde.
Som er hun i kviksand og ved at forsvinde,
mens jeg er faret vild; et fjernt minde.

Måske kan jeg ikke se træet, for bare pinde,
måske er det naturligt og ikke for mig at
tvinge.

En skøn proces, vogtet af de bevingede,
hærdet og forstærket
og kan ikke skæres af nogen klinge.

Det er en behagelig idé at have i sinde,
den spreder tvivlen for alle vinde,
erstatte med at der inderst inde,
vil være halvdelen af et lys,
der forenet vil skinne.

Produkt

Den er fabriksproduceret
og markedsinformeret,
ja, reklamepromoveret.
Så er impulsen eskaleret.
Og idéen? Jep. Fikseret!
Og returen er garanteret,
for lidt ekstra? Få leveret!
Ingen tid er der passeret,
gør nu handlen konsumeret,
få din selvtillid saneret,
og dit ego lidt masseret,
for når tiden er passeret,
og dens tilstand er halveret,
så find dig selv så fascineret
over nydelsen falleret,
men skift du roligt til chokeret,
over at de der er involveret,
er monetært motiveret,
og ikke bruger engageret,
men bundlinjefokuseret,
for at få udgift minimeret.
Kvaliteten bliver kasseret;
lange løfter annulleret;
indre svin afsløret.

"Paranoia"

Den sniger sig i dit liv
helt klinisk og kynisk,
den neurologiske ninja
er altid usynlig.
Den hvisker i øret,
en modbydelig forsyning,
detaljerne heraf
vil have kæmpe betydning.

Den fanger og forværrer
din angst og begær,
smider et klæde for øjnene,
mens mørket renoverer.

Den bygger bomber og bagdøre,
brutal i sin fremgang,
griner i mørket over
triumf i sin magtkamp.

Denne frygt er en pille, men...
- "Shhh, vær stille!
Jeg har holdt øje med dem længe
og nu er jeg ved det!
De taler om mig,
men de ved ikke jeg ved det."

Så har vanviddet vundet,
det er sørgeligvist slut,
når hjernen bliver sløret,
bliver fornuft

forskudt.

Det er den ultimative pris en mand kan vinde,
for prisen for det er ikke værdier og penge,
men i stedet et løfte om at vente på hende.

Penge

Erstattet af papir er idealer og værdier,
giv en fast løn og se hvordan berettigelsen stiger.

Det er som et synligt symptom fra et sygeligt ikon,
der med sig bringer et modbydeligt diplom;
en falsk drøm der er støbt i krom.

Det er penge der bestemmer,
gør fjender til venner,
sultne hajer med skjulte tænder.

Penge er en blid løgn, blot hvid støj.
der forsøger at forvirre enhver,
men kort og godt, så er idéen solgt,
også selvom at du har fået nok.

Den bliver bare omformet og farvet,
måske kaldt noget andet,
"æstetisk blandet" = kvalitet, forringet.
Dine børn ser det og vil nu gerne have handlet,
så du hiver kortet frem og logikken er standset.

"Masker"

Den postmoderne skik
siger "tag en maske på."
Fordi:

Et menneske uden maske ikke
overlever længe,
sengeliggende,
men helt uden en sang.

Hos grønthandleren siger
man: "Årh hvad så, min ven!"
Alligevel har man sat kryds
ved DF og dem.

Alle har en maske,
en flaskehals af syre og gas,
lukket ud under tryk,
også kendt som frygt.

En global epidemi af
indre svin og ydre smil.

Hvil i din egen livsfilosofi.
Og lad være at tvinge min.

Klokken slår og...

Legende let som tiden flyver,
dens timer rimer, falmer og forsvinder.
Dog ikke noget nyt her, uret hænger
dér, men hvem har mon hængt det op?
Viserne drejer, opmærksomheden fejler,
men den tid kommer aldrig igen.

Lås øjnene på uret,
den plan er forpurret,
for viserne vil have stoppet deres spin.
De kører rundt i deres cirkelcyklus, med
en ligegyldig ligegyldighed,
hvem ved?

Uret kan være sat op og påsat,
omend for at påminde og finde den,
hvis hjerte er sten og frygter
urets sekunder, timer og minutter.
Frygt for det uvante, det uflinke
og det altid nære.

Det ene "blink og du misser det"-
øjeblik, hvor du derpå, derefter og
derfor træder ind gennem til den
næste rejse, ud i det store
ukendte.

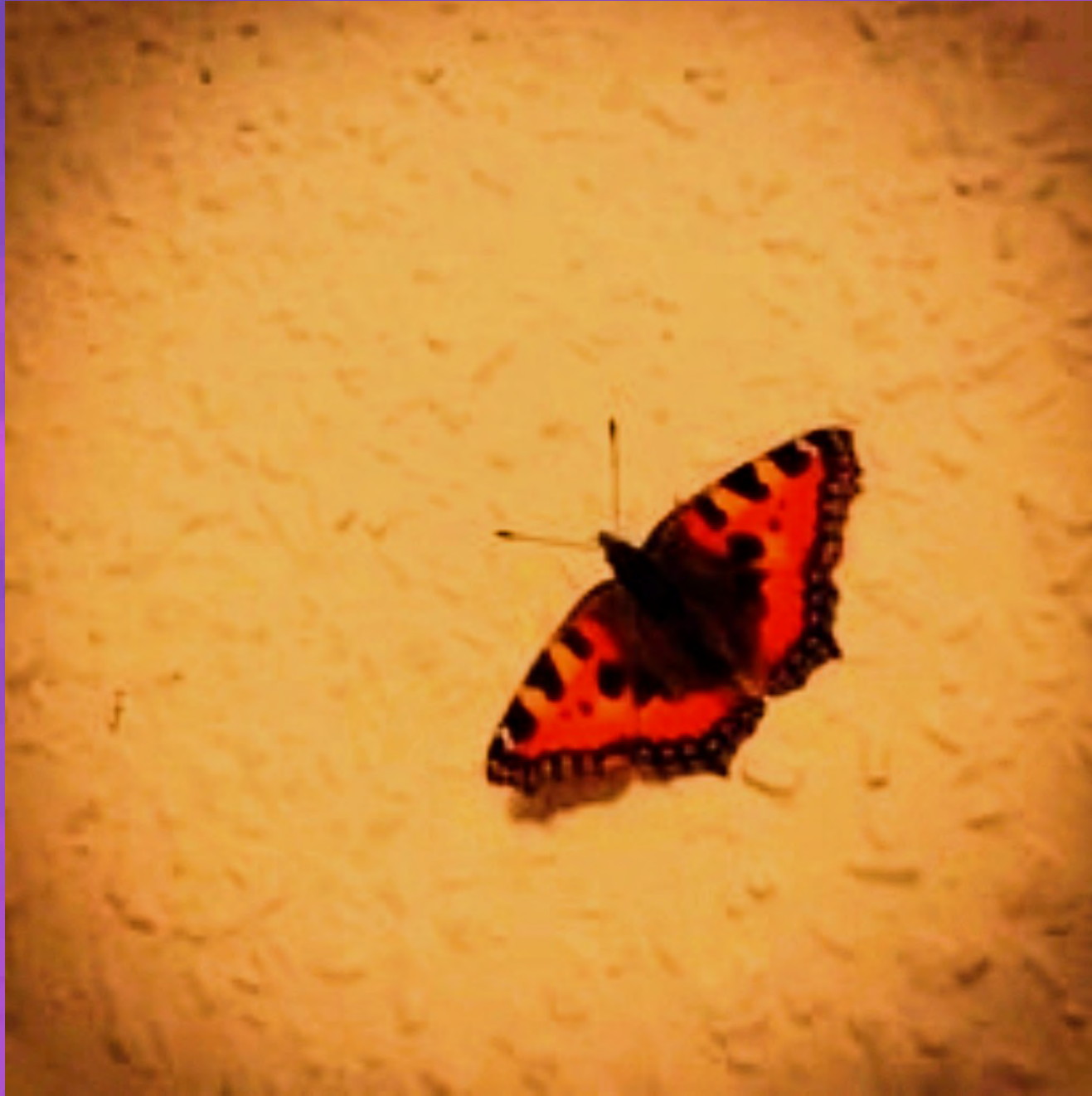

"Gott och blandet"

Anett Sällsäter Christiansen

"Gott och blandet"

Anett Sällsäter Christiansen

"Gott och blandet"

Anett Sällsäter Christiansen

"Gott och blandet"

Anett Sällsäter Christiansen

"Gott och blandet"

Anett Sällsäter Christiansen

Hunter

Solen står op i horisonten
fisker med net
fra fladbundet skydepram
far sidder ved roret
styrer påhængsmotoren
på 10 hk med sikker hånd
min bror og jeg trækker
nettets op i båden
det er fyldt med krabber
men ingen fisk
solens stråler varmer
vi drikker sodavand
og spiser sandwich
og renser nettet
for krabber på stranden
far sidder på en havestol
og dirigerer
far sejler selv ud
for at skyde fugle
vi sidder i sandet og venter
han har skudt en edderfugl
han var en dygtig jæger
senere da han blev syg og dement
måtte vi gemme hans gevær
og patroner

Black Velvet

i akvariebyens hvidhed
sniger brændende dæks røg
sig ind som sort fløj
danner en uigennemsigtig
tågetilstand over idyllen
bag sorte masker lyser øjne
af fanatisk glans akvarie
glasvæggene knuses
liv siver ud og driver
som hvide papirbåde
i mørke gaders rendestene

Dialogues 1

- D Dyrker dystopisk dødsmesse den Darwinistiske drejebog direkte ?
- I Irrer individet irrationelt I istidens ideologiske ivrigheds integritet ?
Ifølge illegitim indrømmelse indtræffer ildelugtende illumination
- A Afslører arketypers administration affældige asfalterede afgang ?
Af abnorm adelsmands abort afledes acceptabel abortløsning
- L Lammer landflygtig livsnyder latriners lugtgener lette landing ?
Lad livslysets laksko langemanden latterligt latent larmende
- O Opløser ortodoks ombudsmand opbyggelig opstyltet olympiade ?
Om opiumspibes oplysningspligt oversvømmes overtagers ozonlag
- G Gendriver gonzo gazelle gedigen gondols gravhøjs graviditet groft ?
Garvet guerilla gudstjenestes græder gusten gæstearbejder grænseløb
- U Udsultes uheldigt ultimatum ubevidst under uforudsete urskove ?
Umyndig ungersvends usminkede utopier uddør uden uheldige uvaner
- E Egoistisk elefantorden efterligning erstatter ekstremistisk emblemer
enøjet elskerindes evangelium evigt exceptionelt eksponeret ?
- S Slikker slukørede slagtekvæg slumkvarterernes sukkersøde slim ?
Spartansk sovepose stadfæster situationens sprængfarlige stofskifte

Dialogues 2

- D I see dead people (the sixth Sence)
Frankly my dear, I don't give a damn (Gone with the wind)
- I I'm going to give him an offer he can't refuse (The Godfather)
I'll be back (Terminator)
- A We rob banks (Bonnie and Clyde)
Go ahead make my day (Sudden Impact)
- L It's alive it's alive (Frankenstein)
Plastics (The Graduate)
- O Rosebud (Citizen Kane)
May the force be with you (Starwars)
- G Fasten your seat belts. It's going to be a bumpy night (All about Eve)
Toto, I've got the feeling we're not in Kansas anymore (Wizard of Uz)
- U I'm big it's the picture that got small (Sunset Boulevard)
The stuff that dreams are made of (Maltese Falcons)
- E ET phone home (ET - the Extra Terrestrial)
You Talking to me (Taxi Driver)
- S Houston we have a problem (Apollo 13)
Well, nobody's perfect (Some like it hot)

Dette er ikke Garland eller Gare du Nord

(surrealistisk ordcollage)

på Gare du Nord
bag blodplettede lagner
i en livløs livmoder
understøttede André Breton's
brækkede ben opsatsen
hvor den revnede
guldfiskebowle indeholdt en
gusten moderkage som smeltede
i varmen

på Gare du Nord
havde bjerget i horisonten
form som Venus fra Milo
og på et rustent jernkors
i hendes afstumpede skygge sang
Jim Morrison
"Over the Rainbow"
for blodige judaspenge

på Gare du Nord
faldt hvide blomster
som pile fra himlen
mens en skrattende højttaler
forkyndte
her er London, her er London

Skydeskive

levende skydeskive
jeg føler den røde
prik i min nakke
den følger mig
hvor jeg går og står
svedig altid svedig
af angst af frygt
hvornår slår han til
jeg er uskyldig
til andet er bevist
det står der i loven
men her tæller
loven ikke
det er blevet
et spørgsmål om ære
jeg trykker på knappen
tager elevatoren op
op til øverste etage
vinden føles behagelig
i ansigtet her på taget
nu snyder jeg ham
siger jeg højt til mig selv
mens jeg ser ned i dybet
falder flyver jeg er fri

Du åbner mig op som sommerblomsten

Du åbner mig op som sommerblomsten og for det er jeg evig taknemmelig

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg drejer mine ord hen mod din krop

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg ånder kun for dit kød

Du åbner mig op som sommerblomsten jeg hviler gerne hos dig derfor

Du åbner mig op som sommerblomsten og jeg smiler endnu flere smil hver gang
du træder ind ad min dør

Lyden af min mors stemme

Lyden af min moders stemme hænger i mig
som var hun ved min side
selv om døden har taget hende
mangt et år tilbage

Lyden af min moders stemme
var en lystig kvindes ånde
der lod kampen komme an

Lyden af min moders stemme
var som skønheden i maj
og intet var hende
for frygtsomt i sin
omfavnelse af sine nærmeste

lyden af min moders stemme
klinger i mig hvor end
jeg drager hen
for hun åndede
som en skønsang

Witch

A witch in the air
As a defender of the
Democracy

A witch in the air
As a reminder of what love can be

A witch in the air
Blossoms as soon

A witch in the air
For everyone
That needs a ride
To a better place

A witch in the air
That brings us
A smile of dreaming

As the witch
On a broomstick
Goes to heaven
And defends magical thinking

A witch in the air
As a small symbol
For the past

Instead of a fire burning

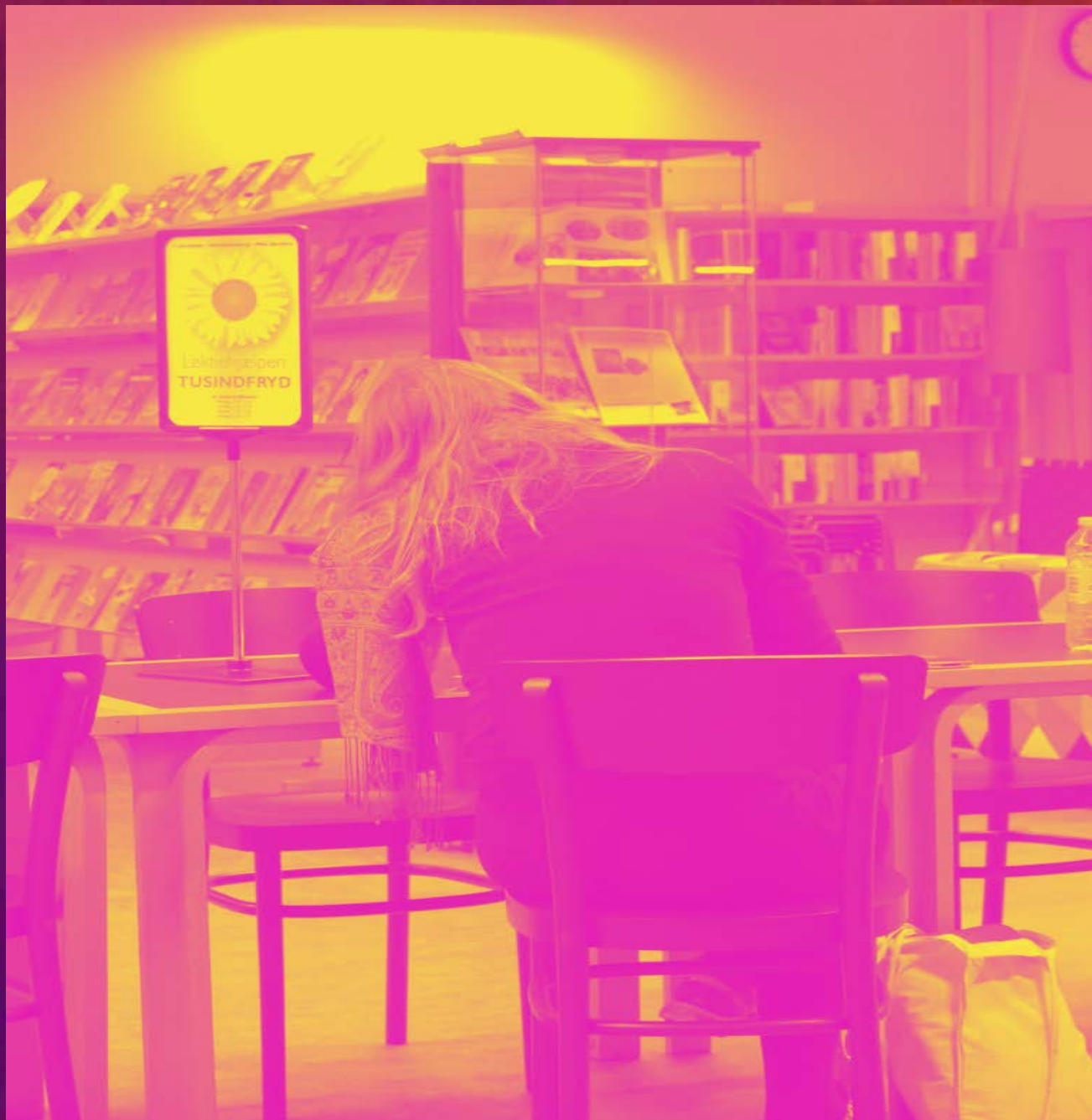
A witch in the air
Will be my symbol
For feminist thinking
And there I hope
I will find it
When my old age comes

Jeg vil for altid

Jeg vil for altid have skænket dig min kærlighed uden forbehold
Jeg vil for altid have været i forelskelsens rus ved dit nærvær
Jeg vil for altid være dig taknemmelig for alt du har skænket mig i erotikkens leg
Jeg vil for altid vide at jeg har elsket dig for det du sagde så ømt og inderligt
Jeg vil for altid have følt elskovens stemme i dit nærvær
Jeg vil for altid være en hel kvinde efter du har skænket mig elskovens stemme
Jeg vil for altid være det sted hvor du skænkede mig kærligheden så drag du blot bort
Du vil altid være min elskovs stemme.

"Jeg flyver.
Luften er mit hjem.
Solen min moder.
Månen min fader."
- Martin Bæk, Reflex 33

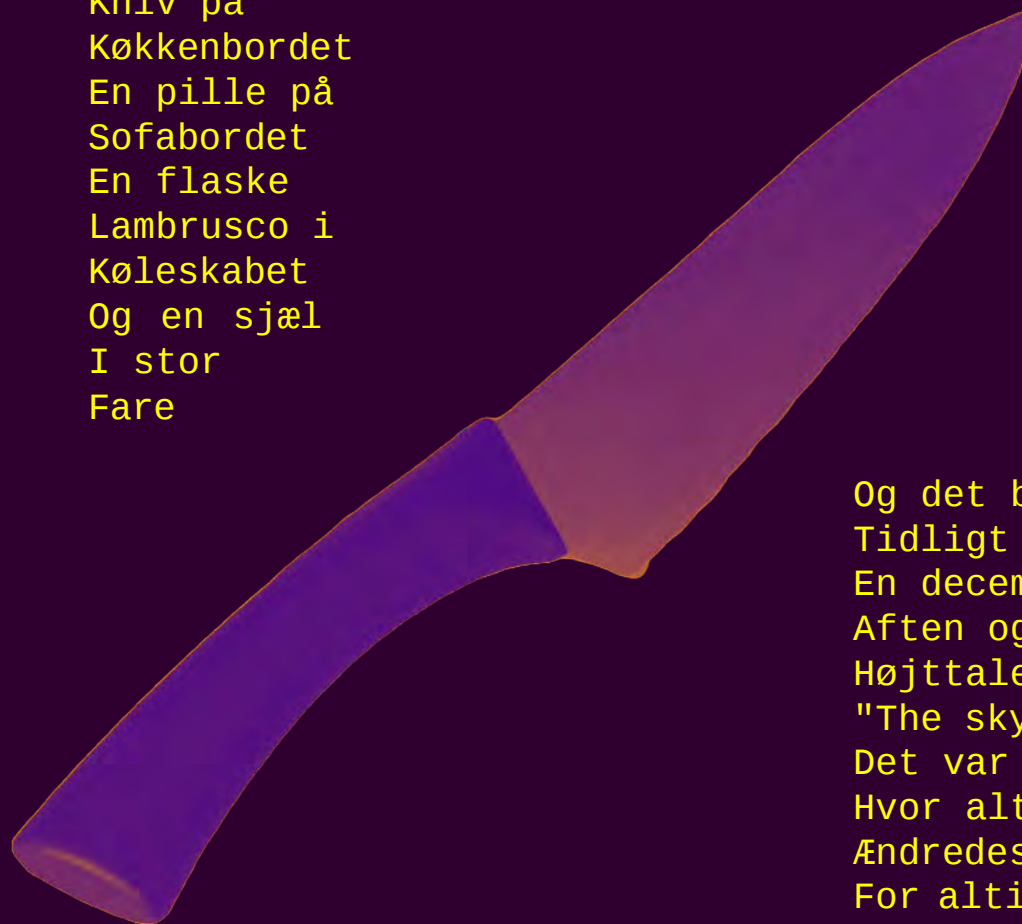
*Som Anett Sällsäter Christiansen kaldte et
fotoprojekt, hun engang arbejdede på:*

"Bare ett litet ögonblick"

En kvistlejlighed

I
Indre by
En stor
Kniv på
Køkkenbordet
En pille på
Sofabordet
En flaske
Lambrusco i
Køleskabet
Og en sjæl
I stor
Fare

Og det blev
Tidligt mørkt
En december
Aften og nat
Højttaleren hvæsedde:
"The sky is the limit now"
Det var natten
Hvor alt
Ændredes
For altid

1

Grantræer, grønne trekanter

I skovbrynet
tæt ved hvor jeg bor.

Ædelgran samt enkelte lignende slægter.

Firkanter i landskabet: Udlejningsejendomme hvor familier
flytter ind på skift.

Smukke sandstrande, som strækker sig flere kilometer langs kysten
minder mig om hvide kridtstreger på
den grønne tavle.

Jeg husker vi kørte i bus, på vej til lejrskole, vejsidetræerne giver træerne
et grønt islæt.

Træerne i vejkanthen er nu så udpinte, at de
må fældes af sikkerhedshensyn.

Jeg elsker at gå lange ture
med min iphone sat på shuffle
følelsen af grannåletæppet
under mine fødder.

2

Iphones er en slags link mellem mennesker.

Billedstrømmen udviser grænsen mellem menneske og teknik. Teknologien har været menneskets hjælpemiddel og slave i århundreder.

I 1949 kom den første computer, opbygget efter hvordan man dengang troede menneskets hjerne fungerede.

Jeg kan godt lide at have relationer gennem cyperspace.

Januar 1

Lyset uden for ligner barndommens lys
selvom det er slutningen af januar
et hvidligt lys, på samme tid mat og skarpt
luften er også anderledes
frisk og klar
frosthneb der nipper i kinder og læber
det var ved den tid min far havde fødselsdag
mørket trækker sig sammen dag for dag
som en flod der langsomt tørrer ind
myggene danser hen over det grågrønne græs
men fuglene er stadig tavse
som instrumenter
ingen endnu spiller på

Januar 2

Fugleskræmslerne
står ensomme tilbage
på den knoldede mark
og blafrer formålsløst
i vinden

Januar 3

Jeg ledte i hele haven
og det jeg ledte efter, fandt jeg
en dråbe hvidt og gult lyste op
på den mørke baggrund

Når min mor nynnende satte den første buket
på bordet med vintergækker og erantisser
i den lille miniaturevase
var det en triumf
vi havde endnu engang besejret vinteren
fra nu af blev alting bedre
som en vifte af lys

Det er sådan, jeg tænker
da jeg ser de to vinterblomster
gemt bag brune blade, visne grannåle og snavset sne
Fra nu af bliver alting lysere

Januar 4

En morgen hvor bilruden er lamineret
med frost er det ikke længere mørkt
da vi kører afsted
med kaffekopper og skoletasker
for at holde for rødt
og flette ind og ud mellem lastbiler og busser
er himlens blomst sprunget ud

Fra nu af kører vi mod lyset

Sean Ryan Bjerremand

Sean Ryan Bjerremand

"Hvem savner mig ?"

"Ensom dråbe søger mage"

På toppen af Gellerup

"Spejl, spejl på væggen her
sig hvor den smukkeste vandpyt er"

Jeg er en lille dråbe i havet
og jeg har ikke stor magt

Blot ved jeg, at alle andre dråber
er i det samme hav som jeg
og at vi skaber noget sammen

Vinden er nogle gange oprørsk
andre gange er den der står stille
hvis jeg var konge af havet
var der altid ro og trykthed
men jeg er kun lille mig

Hvis i havet må vi små dråber
blot erkende at vi ikke har den magt
vi ønsker og fryde os over
at være en del af noget stort.

Artikler

Oplevelsen

Af Søren Skogstad Nielsen

Jeg har tænkt over, hvad digte er fra min synsvinkel. Jeg har en ringe litteraturteoretisk indsigt, men jeg har skrevet en del digte, så jeg har altså praktikerens synsvinkel. Det udgangspunkt jeg tager, er udsagnet: 'Jeg oplever altså er jeg'.

Descartes stoppede ved tænkningen 'Cogito ergo sum' – jeg tænker, derfor er jeg. Jeg er således indrettet, at jeg starter ved oplevelsen. Det gør jeg, fordi for mig er det sandt, at oplevelse er altings start. Oplevelsen af det at være til, tankerne, følelserne, bevægelsen og alle sansernes bombardement af mig med indtryk. En god del af alt dette sker udenfor bevidsthedens fokus og forbliver i en slags indtrykskaos. Og en del bliver til bevidst opleven. Og det er den bevidste opleven, jeg tager udgangspunkt i.

Drejer det sig nu om, at jeg læser et digt, så kan det være, at jeg bevidst oplever noget. Men skal jeg opleve noget, der svarer til det, den der skrev digtet, havde i sig, så skal jeg have en ordforståelse og en tanke- og føleverden, der harmonerer med ham eller hende, der skrev. Har jeg ikke det, da vil jeg ikke opleve andet end en basal undren over tekstens grafiske fremtræden. Tænk f.eks. på et kalligraferet kinesisk digt. Men harmonerer min indre verden med digterens, så kan jeg få en stærkere eller svagere oplevelse og denne oplevelse kan være modsigende eller samtykkende.

Efter læsningen

Resultatet kan være, at jeg efter læsningen råder over en følelse – en tanke, et begreb, der er mere nuanceret end det var før læsningen eller måske helt ny. At fastholde denne ændring af inventaret i min indre verden er min egen opgave. Oplevelsen kan også være genkendende og svag tæt på det ligegyldige.

Er digtet 'godt eller dårligt'?

Dette afhænger af den læsende, det er altså en privat afgørelse. Én kan mene, at her findes 'rystende stor kunst' fordi digtet, for vedkommende, fik sagt det udsigelige. Dvs. gav ord til en erfaring eller indsigt hos læseren, som ikke var gjort tilgængelig for hans bevidsthed, men lå lige klar til at blive bevidst. I oplevelsessproget kan det udtrykkes som, at materialet til oplevelsen lå klar i personen, men manglede en katalysator før den kunne krystallisere sig ud af det indre indtrykskaos.

En anden kan genkendende sige: 'Naaah joe – det kender jeg så udmærket', hvorefter hun bladrer videre til næste side.

I begge tilfælde var grundmaterialet tilstede, i første situation lykkedes en syntese for første gang i den læsende. I det andet tilfælde "kom læsningen for sent", den læsende havde allerede en syntese af det materiale digtet præsenterede og digtet præsenterede ikke nogle nuancer, der ikke var kendte for den læsende.

Disse overvejelser, tror jeg, kan føre frem til et bud på forskellen på god og dårlig kunst i al

almindelighed. Tilsyneladende kan vurderingen af denne forskel løftes ud af det private - lad os nu se!

Ovenfor erklærede jeg, at det er læserens oplevelse der er afgørende. Hermed er spørgsmålet om god og dårlig litteratur reduceret til at være en privatsag. Det er lidt for nemt, synes jeg. Men det kan der godt gøres noget ved, det viser jeg i det følgende. Men for at komme videre må jeg dog opdele menneskeheden i grupper.

Den opdeling jeg skal bruge, er lidt anderledes. Den kommer her:
Først vil jeg pege på to strømninger, der går durk ned gennem den vestlige civilisation:

Den ene strømning siger, at mennesket er et kemisk-fysisk apparat - "apparatmodellen".

Den anden at mennesket bruger legemet og sanserne til at skaffe sig unikke erfaringsdannende oplevelser. Som 'det levende' ellers ikke kunne have fået. Den vil jeg kalde livsmodellen. Som menneske hører du derfor hjemme i en af disse to strømninger.

Du kan herefter vurdere, hvilken af modellerne du selv hører hjemme i.

Apparatmodellen.

Du er et kemisk- elektrisk- mekanisk system som styres af naturvidenskabelige love. Der er ikke plads i de kendte naturvidenskabelige love til en oplever. Det betyder, at hvis du mener, det er sandt at du har fri vilje, egne tanker, ansvar for egne handlinger, egne følelser, så er det illusioner:

Fri vilje: Du har ingen fri vilje, al din ageren er styret af de materielle årsag-virkningsprocesser. Egne tanker: Det har du ikke, det er biologiske processer, der tvinger dine tanker frem, du er et apparat og kan ikke gøre for dem og kan ikke vide, hvad du kommer til at tænke om lidt.

Ansvar for egne handlinger: Det har du ikke, for der er ingen "egne handlinger", da du ikke har nogen fri vilje, har du heller ingen valgmuligheder, de handlinger, du synes at du oplever, at du udfører, er et resultat af din livshistorie og de påvirkninger fra andre 'apparater', som du udsættes for. At 'straffe dig' for en forseelse er meningsløs. For intet i dig ville kunne have hindret dig i at begå forseelsen.

Egne følelser: Det er nogle ændringer, der opstår i din hjerne, som følge af din historie og hvad der sker. Grunden til illusionen at de er dine egne, er at andre ikke synes at opleve dem. Du kan ikke

styre dem, de styres lovmæssigt. Synes du nogen handler ondt eller godt mod dig, kunne du ikke undgå det. Oplever du, at du ønsker at straffe eller belønne nogen, har det heller ikke noget med dig at gøre.

Kort og godt – du flyder hid og did som et blad i bækken og det er så det. De fysiske love tvinger dig til det ene eller det andet.

Livsmodellen

Du er noget levende og søger efter oplevelser i den materielle verden, som du ikke ville have kunnet få uden en materiel "ham". I sammenslyngningen mellem det levende og det materielle gælder de naturvidenskabelige love for det materielle i den udstrækning, det levende giver mulighed for. For det levende gælder andre love.

Fri vilje: Du har en fri vilje, i det omfang du behersker den. Men påvirkninger, der kommer fra dine tanker, sanser og følelser og fra andre levende individer, giver dig også viljesimpulser, derfor kan du ikke altid holde viljen stabil nok til, at du gør, hvad du egentlig helst ville.

Egne tanker: Med din vilje kan du søge at følge bestemte forløb. Men påvirkninger fra dig selv og andre levende væsener, giver dig også tankeimpulser, derfor kan du ikke altid tænke (og handle, red.), som du ønsker.

Ansvar for egne handlinger: Det har du, for - mærk selv efter - du har en indre vurdering af de handlinger i det materielle, som du udfører. Vurderingen kommer også for handlinger, som du kan se muligheden for, men ikke har gjort endnu. Altså: Om den forestående handling er ok eller ikke. Ofte kan du også bruge dine tanker til at supplere denne vurdering.

Apostlen Paulus skrev: Ak – det jeg vil gøre, det gør jeg ikke, men det jeg ikke vil gøre- det gør jeg! Helt nede i den konkrete dagligdag siger vi: "Min mavefornemmelse, fortæller at det er ok" Vi siger sjældent "Min hjertefornemmelse, fortæller at det er ok" – men den er der også – mærk selv efter-!

Naturens materielle love giver dig også kontante vurderinger af dine handlinger. "Av for pokker hvor den maveplasker gjorde nas".

Du har mulighed for at styre dine følelser. Som vi har det i dag, styrer dine følelser oftest af sanserne. Meeeen går vi omvejen, via handlinger, kan disses virkninger også influere på vore følelser. F.eks. Ved at gennemføre en handling man oplever, er rigtig at gennemføre. En sådan virker også tilbage på følelsen og den indre stemme siger: Jeg gjorde dette og det var godt.

Nå - så deler vi os -

Hører du til apparatmodel strømningen, så er et litterært værk noget du udsættes for på grund af naturlovene, og du kunne ikke undgå det. Om værker er gode eller dårlige, er en vurdering, som du derfor ikke kan bruge til noget, for du kan ikke vælge, hvilke værker du udsættes for. Synes du, at du oplever noget ved et værk, er det en illusion, som du må finde dig i.

Hører du til Livsmodelstrømningen så er der en del mere at sige:

Hvad er 'god kunst'? Dette er grundlæggende en privat oplevelse. Det er min tankegang, at det her er nyttigt at se på menneskene, som om de falder i fire grupper, set fra et oplevelsessynspunkt. Disse grupper falder meget godt sammen med 'de fire temperamentter'

De kommer her:

**Jeg forstår og lever
gennem modsætninger**

**Jeg forstår gennem harmonise-
ringen af modsætninger**

**Jeg ønsker at sprænge mine
rammer udenfor dem venter
livet og det frugtbare kaos**

Drømmeren - lever i et
mylder af oplevelser.
Højere! Videre! Dybere!

Byggeren - der ønsker at rumme
alt og udbygge sit univers. Alt
fremmed er en mulig gave.

**Jeg ønsker at være udspændt
i det givnes univers**

Krigeren (kolerikeren)
Det spændte univers der udløser
sig i et målrettet angreb på
alt som eksisterer uden beretti-
gelse.

Analytikerens (flegmatikeren)
Det, der er mig fremmed, har
ingen værdi.

Oplevelsesprocessen

Fælles for typesynsvinklen er, at den beskriver en stillingtagen til en oplevelse.

Når et værk præsenterer sig, så filtreres det først gennem forståelses filtret, her afgøres om det kan "dekodes" til tanker/følelser/stemninger - som er ubevidste. Det som passerer dette filter, er nu i form af "oplevelsesklumper" til stede i personens indre "oplevelsesrum".

Personens værdistrukturer, tankestrukturer og følelsesstrukturer møder nu oplevelsesklumpen, og man vurderer: *Kan dette være i min indre verden?* Udvides denne indre verden, eller begrænses den herved, eller er den uændret?

De fire typer reagerer forskelligt - det vender jeg tilbage til! Resultatet af denne umiddelbare proces afgør om et værk bedømmes som godt, dårligt eller bare ligegyldigt. En generel klassifikation af et værk som god/dårlig kunst, har derfor ingen basis i den menneskelige virkelighed. Undtagen hvis man vælger at inddele menneskeheden i gode og dårlige mennesker. Kan man det? Måske - vi får se!

Temperamenter og oplevelse.

En kunstnerisk oplevelse angav jeg ovenfor som en udvidende/begrænsende og uændrende indflydelse. Her er et bud på menneske temperaments reaktion på sådanne oplevelser.

	Udvidende oplevelse	Begrænsende	Uændret
Drømmeren (sangvinikeren)	Dette er god kunst. Min indre verden svulmer og brager	Dette er hæmmende, indskrænkende forfladigende.	Ligegyldigt - set alle steder. Mange gange før.
Krigeren (kolerikeren)	Dette giver mig saft og kraft	Dette opildner mig til energisk modsigelse	Dette er energiløst, fladt og søvndyssende
Byggeren (melankolikeren)	Jeg har vundet indsigt	Dette giver mig lyst til at afprøve mit indre	Dette er opretholden- de og bekræfter mine indre positioner
Analytikeren (flegmatikeren)	Dette er muligvis værdi- fuldt men fremmed og umid- delbart vil jeg afvise det.	Dette er næppe værdifuldt, da det sætter min indre or- den på prøve.	Dette er behageligt og dejligt kendt - bekræf- ter mine indre positioner.

Som et kuriosum vil jeg lige nævne, at de professionelle anmeldere der er krigere og drømmere vil komme med de mest spændende anmeldelser, medens byggere nok er de mest 'venlige' anmeldere og analytikerne repræsenterer konservative holdninger ;-). Kig på din yndlingsanmelder!

Tanker om Den gode og den dårlige kunst:

Er der noget galt med mennesker, som synes hjerte/smerte digte er gode. Eller at kronhjorten, der står og brøler ved skovsøen, er god kunst? Både analytikere og byggere vil have let ved at indtage denne position. Er der noget galt med mennesker, der synes at alfabetdigte er gode? Både drømmere og analytikere vil kunne værdsætte dem.

Hvis vi indtager den holdning, at menneskerne er her for at gøre verden bedre, så skal de virke i en bestemt retning, have et bestemt værdisæt der styrer deres virke. Det fortæller ovenstående gennemgang desværre ikke noget om.

Så for indeværende beholder jeg den forrige konklusion. Vurderingen god/dårlig kunst er ganske privat, en objektiv klassifikation er der ikke basis for. Men kobler vi ovenstående sammen med værdisæt/livssyn, så kan man nok nå frem til at spå om hvad god/dårlig kunst er for større menneskegrupper. Det kunne være ret spændende.

Der er selvfølgelig også det problem, at meget få af os er "rene" temperamentstyper...

PernillePoets oplæsningsfif

Tre stks videoer - og den første findes i to versioner.
En version (A), hvor jeg præsenterer konceptet, som er:
fif til at læse op, og en version (B), hvor jeg bare går
i gang. Jeg tænker det er relevant i forhold til en masse
af Reflex' skribenter som læsere, at få et par tricks
til, hvordan digte og andre tekster præsenteres bedst.

Her er nogle links:

Video 1 - Opvarmning

Version A:

Version B

Video 2 - Artikulation

Video 3 - Frekvenser

Jeg har også lavet en fraklipsvideo til at motivere til
bare at blive ved med at øve; Det viser, at jeg selv har
taget hver enkelt sætning en del gange, før de sad der.

Jeg håber, at det kan bruges af læserne af Reflex.

Alt det bedste,
Fra
Pernille

In the perspective of Steffen Weiss

på de næste sider kan du nyde en række billeder som Steffen Weiss har taget

Steffen Weiss

GRUNDTÆKKER OLESEN AT DIGTE

BRUNNEN

Hågen - Billedbegiven

Jens Christian Kjær

Martha S

Streges i panden

UNDERSKOV 1

- EN ANTOLOGI MED LYRIK OG KORTPROSA

ORDSNEDEKEREN

Flemming Jakobsen

Klyfter fra en ghett...

HYLET FRA GADEN

Benny Pedersen

Genskabte minder

DUPLIKATORORDRØME

BO LILLE

HAIKU PÅ DANSK

med skævt smil og skævt rj...

Bo Lille

Jamen okay og andre Danmarksdigte

ORDSNEDEKEREN

BO LILLE HAIKU - knyttæg med alkrøge

ONEMAN

A. Silvestri

Faderens sønner

Science Fiction Cirklen

Bo Lille

For dvælsesjæle - Haiku til almen vederkvæggelse

mellengård

MICHAEL DYST

TING MAN KAN SIGE I STEDET FOR "JEG ELSKER DIG"

MICHAEL DYST

FOUWAIARAMA

Arash Sharzadeh Abdi

KVADSTEDEN

Det Poetiske Rumours Forlag

Carl Schenberg

Herer du... - Improviser og digt...

Martha S

4-5 år og kort stiel

Bertina Thun

UNDERSKOV 3

- en antologi med lyrik og kortere prosa

ORDSNEDEKEREN

Quintologi

lyrik og kortprosa fra 24 af Danmarks indvandrede kvindelige forfattere

Celestine Support & Design

UNDERSKOV 2

- EN ANTOLOGI MED LYRIK OG KORTPROSA

ORDSNEDEKEREN

Line-Maria Lång

ROTTEKONGE

How - sent et øjeblik

lyrik og kortprosa fra 24 af Alverdens indvandrede kvindelige forfattere

Line-Maria Lång

VINTAGT '13

Ordsnedkeren

EGNE DIGTE UDVALGT AF HENRIK NORDBRANDT

Gyldendal

BO GREEN JENSEN

DEN BLIVENDE ENGEL

BORGES

Peer Poulsen: SELVSKREVNE DIGTE

Peer Poulsen: OVERTRUFNE DIGTE

CHRISTEL WINSLAD

MIN LITTEBOK

THE LITERARY REVIEW

Gudrun Bergström

Enkelte historier - Århus - 2009/10

Steffen Weiss

God bless our home

Min Stetson er stadig min tro følgesvend. Og over min kones og min seng hænger et stort, flot vægbillede fra Brooklyn Bridge.

For mine tanker går næsten 20 år tilbage da jeg boede ved foden af Stillehavet nærmest som på en anden planet. Jeg gik en tur ned ad stien i Carcreek Park hvor der var så utroligt smukt. Egernet hoppede rundt et ægtepar passerede forbi, smilede venligt:

"How Are You?"

Kunne man dog bare være et egern, hoppe fra sted til sted.

Og jeg husker, at jeg stod på bussen i det sydlige Seattle nede ved Tacoma og dernede kunne man se fattigdom. Det var så godt nok tæt på der, hvor Boeing havde skabt rigdommen for megen af civilisationen ved at skabe nogle af verdens første fly, men himmelen var bestemt ikke nået ned til det her område, hvor selv bygningerne virkede rå og fattige og langt fra skyskrabernes visioner kun fem kilometer væk. Buschaufføren hilste på mig : "How are you?", og jeg mærkede følelsen af, at vi aldrig ville komme til at sige "where are you" - for jeg kunne mærke det: Vi var i Guds eget land - home of the brave, land of the free and mother of the happy ones! Den næste aften stod jeg af bussen. Buschaufføren smilede venligt og sagde "good night", men han så godt nok træt ud. Det virkede, som om han så en ven i mig,

den fremmede dansker, der forsøgte at møde omverdenen med ukueligt, åbent sind. Jeg svarede: "Good night - and sleep well". Min nye kærlighed der på den fremmede planet kom næsten til at hedde "how are you?" Aldrig før havde jeg følt mig så meget i live, og jeg gik hjem til det lille træhus med pejsten og skiltet over min seng med teksten "God bless our home."

Ja, jeg var faktisk nærmest lykkelig i Guds eget land på den fremmede planet. Det var dengang Præsident Bush Junior, der regerede, og på en køretur rundt i the State of Washington føltes bjergene og naturen og de mange racer og bilerne, der stoppede for fodgængere, der skulle over vejen, som en stor vulkan af godhed og majestætisk ro, der skabte en ild så stor som Mount Rainiers vidunderlige skikkelse et stykke væk fra byen.

Jeg bor her i Jantelovens Danmark, og en gang imellem bliver jeg faktisk virkelig vred. Man skulle virkelig ikke tro at vi er en af verdens største vindenerginationer. For læskuret er en dansk excellence par speciale. Men jeg er ligeglad - lige for nu. Og på denne tur ned ad Memory Lane bliver jeg næsten også ligeglad med, at den mand, der lige nu styrer USA, hvor jeg mødte så megen skønhed, åbenlyst er psykopat og blæser på alt, hvad jeg lærte at elske i Seattle.

Og der var en ældre dame på 84, tror jeg nok. Hun kom hen til mig og sagde, at de mange racer var som en kæmpe buket blomster, og hun sagde det med de mest skinnende, brune øjne i det kulsorte ansigt. Og jeg fik lært hvordan en sort mands ild skaber kontrasten til en hvid mands blegthed og hvordan disse kontraster

sætter solen i gang med at give liv til buketten af mennesker

Lad mig nyde synet af disse blomster
for jeg beundrer det smukke smil og det stolte kropssprog
hos mennesker der kender deres værdi

Solene i Amerikas nordvestligste hjørne blev tændt og slukket
og nogle gange
dansede de rigtigt tæt.

Vi behøver ikke nogen til at kontrollere vores tanker for vi
ved hvordan kærlighed føles
når solene danser tæt.

Lad mig nyde mit livs blomsterstøv
inden stjernestøvet fra mit liv
blæser væk

Og jeg så en cowgirl, som hedder Mary Jane.
Hun red på prærien hun bader i floden og hun slapper af med et
strå i munden.
Hun er en kiste af undere og tusind gådefulde skatte!
Hun har sunget sin smukke melodi og holdt barnet på armen.
Hun har danset under månen og realiseret sin uskyld.

Ulven hylede under månen og lysstrålerne viste vej i Ødemarken
til vi kom til Memory Lane 4.

Hun smilede til mig - og med ét viste jeg at hun var min ven.
Månen står lavt over Århus og lyser op. Og hvor end hun er, ser
jeg hendes fodaftryk
I sneen.

Stearinlysene brænder i vinduet, og min Stetson står på bordet
mens jeg tænker på at hvem vi end er
og hvad vi end tror på
sover vi alle
under den samme måne.

God
bless
our
home.

Dan, min ven.

Dan, min ven, guitaren spiller din sang
som høres fra øre til øre
og fra hjerte til hjerte

Du var manden der talte med tryk
om følelser mens alt sås i et metalspejl
og du åbnede øjnene for alt det smukke

Nu blæser det op, og november er her
det er bidende koldt men vi bliver varme i hjerterne
for selv i døden giver du os grund
til at grine højt med de historier der blev fortalt
og når du imiterede
narcissisternes abracadabra

Og der brænder et bål med minderne om
Saturday Night Fever-dans og sorte negle
når du stillede dig op og imiterede
din københavnske navnebror
for I holdt jo begge så meget af hverdagen

Jeg elsker dig så højt, min ven.
Og jeg ved, at hvis jeg råber dit navn
hører du mig ikke - men du har bare taget dig en lur

Og du sidder inde i mit hjerte som en stemme
jeg stoler på

Jeg nipper de sidste dråber fra en grøn Harboe

- en mand skal leve, nyde og elske
alt hvad der er smukt
alt hvad der er godt
alt hvad der er frit
alt hvad der er fyldt med passion

"Pas på dig selv - til ever!"
Ingen var så god som du til at sige hvad du tænkte

Du tændte lyset efter 15 lange år, og det skinnede
i et 20-årigt sind mens alt sås i et metalspejl
og det lys du havde sørget for åbnede sindet for
det smukke og det sande, og jeg vidste, at du
var den brobygger, jeg havde ventet på så længe

Du er stemmen i mit hjerte
som brænder med ord jeg stoler på

Åh, onkel Dan, min ven - jeg elsker dig så
ufatteligt højt

Vi ses.

Dan Borges, 1946-2017

Uden drømme - ingenting

Peter sad og stirrede op i en 100 watts pære
mens onklen sagde "nu skal vi altså være stille!"
og han lagde sit ansigt i de rigtige folder
mens han sad og tænkte
"hold kæft, mand - der må da være en verden uden for det her!"

De gamle mennesker, som slet ikke var så gamle - kun af sind
vidste intet om hvordan man skrålede med til en af Beatles' nye sange
og Peter gik uden for og brækkede sig
helt bogstaveligt, endda - han fik det så fysisk dårligt
af at sidde der rundt om bordet
med al den ligegyldige snak

De talende jakkesæt kunne fortælle med masser af fine ord
men de anede ikke hvordan man stavede til "barmhjertighed"
- kun "slagtoffer".

Peter var en lille dreng på 12 år som tænkte
"det passer ikke - Gud har lovet at han altid vil være der for mig!" og
han gik hen til sin far og sagde "er det ikke rigtigt, far?"
"Jo", svarede hans far. "Prøv at se på det træ, der. Det har Jehova skabt.
Det er så smukt og fint, hvor meget mere tror du så ikke, at han vil være
der for dig og mig?"

Far stod ude bagved med sin grønne Cecil omhyggeligt gemt
bag ryggen og sin mundharpe i den anden hånd og så sagde han
"nå, har de kæftet løs igen?"

"Ja", svarede Peter - "men jeg hørte ikke et eneste ord!"

Far vidste heller ikke hvordan man sang med på en ny Beatles-sang,
men han sang lidt på en gammel sømandssang og han kunne godt lide,
da gæsterne var gået og Peter satte den nye Beatles-plade på

Tiden gik, og Peter blev voksen.
Han blev boende hjemme og da han blev 18 år
ville han gerne have en bil
og så købte far hans knallert
og så var der råd til
den lille, splinterny Citroën Dyane.

Far vidste nemlig godt
at en bil var vigtig
og han respekterede sin søn
for at ville noget med sit liv
selvom han i deres samtaler
gjorde meget ud af at fortælle
at Peter skulle huske at være
medlem af en fagforening
og passe sine ting

Og Peter, han var noget for sig.

Og han besluttede at flytte til London
og da hans onkel sagde, at nu skulle han jo
huske på, at det var dyrt at bo i London sagde
han med et grin:

"Jeg kan jo altid bare slå et telt op
ovre i Hyde Park!"

Men han tog afsted og sad der på Dana Regina
med den lille Dyane på bildækket
og en flaske vin i hånden på agterdækket og
sang for sig selv mens solen gik ned
"let me take you down, 'cause I'm going to
Strawberry Fields - nothing is real
and nothing to get hung about
Strawberry Fields forever...."

Og han mødte venner, der blev som
en helt ny familie
og dem kalder jeg for eksempel
for Uncle Kim og Aunt Jude
og derovre mødte han en kvinde
som blev min mor

Og en aften over en flaske vin
gik lyset og blev erstattet af stearin

100 watts-pæren blev kylet ud og efter noget tid
brød lyset frem

da dagen begyndte
over London.

Peter var min far – og det er han heldigvis stadig.
Og min farfar hed Frede.

Vi drømmer og ler og vrisser og vi har alle forudsætninger
-forudsætninger for at drømme, at le, at turde. Det er som
en irsk dreng der vogter gederne eller hvad de nu har
derovre på den grønne ø - tror jeg nok.

Jeg vil drømme resten af mit liv - uden drømme havde de
aldrig kastet med håndgranater eller smidt bomber
- intet sker uden en drøm, ingen tragedie uden en drøm
og ingen lykke uden drømme og ingen musik uden drømme

Jeg vil drømme
Jeg vil skabe
Jeg vil leve
som var jeg en irsk dreng med drømme

Resten af mit liv
Amen - aaaaamen!

Når koen brøler, vil jeg tænke på min gamle kammersju(s)k
Patrick og drikke en Guinness
Når solen står op vil jeg huske tværfløjttens kalden og
smile til dagen resten af mit liv
Amen

Sean Ryan Bjerremand

Må vi leve for evigt, for evigt og evigt

Som drengens raske skridt henover marken
for evigt tidsløse

Intet sker uden en drøm, og uden drømme
ingen frihed og ingen skønhed.

Uden drømme - ingen sorte får der er hvide på den
anden side

Uden drømme - ingen dyb søvn som får hjertet til
at tage turen rundt om øen, drikke en Guinness
og vågne med et sæt

Uden drømme - ingenting
Amen.

I baggrunden høres The Beatles:

"You know my naaaame!!! Look up my number.

You know my naaaaame!!!! Look up my number

You, you know, you know my name..."

Jorden taler

Isen smelter
Temperaturen stiger
Dyrene uddør
Insekterne forsvinder

Kapitalismen breder sig
Hver en plet opdyrkes
Alle mennesker skal udnyttes
Grådigheden er uendelig

Intet varer evigt
Kullene er opbrugt
Olien bliver udtømt
Fiskene er væk

Indianerne ved det
Dyrene fornemmer det
Jorden føder os
Vi lever af den

Jorden viser os tegn
Ser vi dem ?
Jorden taler til os
Lytter vi ?

Sverige mit eventyrland

For barnet er alting nyt
sanserne er vågne
indtryk suges ind
rejsen begynder

Vandet i bækken risler
strømmer mod havet
våde sten flyttes
af små hænder

Fiskehejren spejder
efter fisken i vandet
musvågen betragter musen
der løber i græsset

Sortbrogede køer traver
over marken
spiser og gror
uden at kende deres skæbne

Grævlingen ligger død
i skovbunden
hvem tog dyret ?
jægeren eller alderdommen
Skovens stilhed brydes

Skovens stilhed brydes

jetjagerne flyver lavt
vi børn jubler af spænding
maskinerne begejstrer os

Eneboeren fortæller
om fortiden på åser
han fødtes i skoven
og vil bo her livet ud

Friluftsbadet genlyder af
leg og råb
jeg er lige ved at drukne
en voksen løfter mig op

Jeg skammer mig
kan godt svømme

Fortæller det ikke til mor
tavsheden griner

Jeg længes efter tiden
hvor barnet var nysgerrigt
jeg vandrer
mod det ukendte

Hjerterfri

Som voksne børn
på fire luffer
glider vi nøgne i tagfat
i forladte hjem
hvor vi troede ingen var den

Træde luft

Her kan vi ikke bunde,
kun hidse blodet til
udødelighed

På skinner

Bladglimt strækker sig
langt forbi min morgenkaffe
kød hænger ved
sitrende kød
på trods af
slagtehallerne
Erindringen, der prøver
at møblere dagenes lethed
med designet af i morgen,
hænger sig i nedlagte sporveje

Aqua vitae

Brøndens øje gi'r
natten

det lys, der spreder
stjernetåger ud

Sprækker i alting
slipper

livet ud og ind

vand er ren kemi

Du er

Mærk mit hjerte mod
din rygs præcise rids
min ånde i dine hårspidsers historie
min håndflade på
din nakkes kølede bue
mellem dagligdag og stjernetågers
sorte huller med uendelig tyngde

Det er her
det er nu
det er det
du er

Baloo holder af hverdagen - feels like heaven....

Bjarne Kim Pedersen

En Tanke

Floden tømmes i havet
men løber aldrig tør
Kosak-drengen søger fremtiden
men ingen kender morgendagen
Kosak-drengen har forladt sit hjem
han forlod slægt og venner
det blå havs bølger sprøjter og skummer
triste tanker forstyrrer hans sind.

"Hvorfor gik du ubekymret væk
hvorfor efterlod du
din gamle far, din gamle mor
din elskede, til deres skæbne.
I fremmede lande lever fremmede folk
deres måde er ikke din måde
Der vil ikke være nogen til at dele din elendighed
eller fordrive dagen med."

På den anden side af havet, hviler kosakken
det urolige hav gør ham fortvivlet.
Han troede en formue ville vente ham.
Ulykke er hans parti.
I v-formation, over bølgerne
flyver tranerne til hjemmet.
Kosakken græder – hans slagne stier
er dækket af ukrudt.

Taras Shevchenko St. Petersburg 1838

Dansk: Bjarne Kim Pedersen-efter engelsk af John Weir Toronto

Mor, jeg er nu en ekstremist
af Olga Perekhrest, dansk af Bjarne Kim Pedersen

Hej mor, jeg er en ekstremist
klædt i gul-blåt flag
Jeg har spærret broerne med kæder til at låse
Jeg var med på bilturen til Mezhyhirva-residensen

Du ved mor, jeg er – en ekstremist
synger: "heltemod er ikke udryddet endnu"
jeg tror på helte,
jeg er hærget af nattetimers debatter
med ultra-højre og venstreorienterede

Mor, jeg er nu en ekstremist
vores slogans – barske og hårde
vores hjelme, masker og tørklæder
alt dette kan være årsagen
jeg kan blive sendt 10 år i fængsel
væk fra hjemmet, på stand by
jeg vil ikke komme ind fra kulden

Systemet har særlige evner
til at brække vores pigge og ribben
så i dag er vores største mål
at redde vennerne fra den magt, der dræber
hvilken mening er der i at være tavse
jeg har intet at tabe, i det mindste

Så mor – nu er jeg EN EKSTREMIST

BY THE WAY
LIFE IS
WONDERFUL

A grandpa's fairytale to his grandchild

Come here, my dear grandchild
Come.
Sit on my knee
And I'll tell you the story
Of how it may be
That man was born
Many years ago
As far as your grandpa
Was taught to know

Well, before time of life
There were just two things
In the world as I remember
That ever could bring
Anything together
It was mother Sky
And far down below her
Father Earth; he cried

Why he cried, my grandchild
He cried for a wife
No doubt he felt so alone and
Not worthy of life
I'm nothing alone
He cried in the sky
Here is cold, here's nothing
None of any kind

Well mother Sky could hear him
From high in the sky
And how come I really don't know
So please don't ask why
But grandpa knows
She looked his face
She loved him from first day
A quite new age

Yes they fell in love and
Most beautiful tings
That ever is developed
Their love life brings
Colours are formed
The seas are made
Beginning, as land grows
A quite new age

They made love anywhere
On land, in the sea
Anywhere in this area
Where lovers may be
Together alone
In a beautiful land
But still they did not know
That they made man

They made love in the ocean
Near the east area coast
Father Earth was a hot lover
As far as I know
Their juice of love Congealed
to be
The island Hokkaido
For me to see

But then, my dear grandchild
It happened to be
Mother Sky became ill and She
could not foresee
What happened if she
Went on with her
Father Earth, her true love
why She left the earth

She stayed in the sky for Nine
month, if I'm right Then she
came to Hokkaido Gave birth
for a child
A beauty as you
My dear grandchild
But alone on the earth
In wilderness life

Why it cried, my grandchild

As you also may do
If you're hungry or thirsty Or
you're cold and blue
A cry for warmth
And she, mother Sky
She knitted the sun to Keep
warm her pride

This is why, my grandchild
As you also may see
Hokkaido is the best place
On the earth to be
Best fish, best fruit
The best of all
And here, dear, the first child
Of all was born

Mother Sky made the sun
Shine every day
Produce flowers and food for
The child that she made
Father Earth was happy
Gave her the land
That we call mother earth
This gift for man

The oldest teenage girl

There is a small
village Not far from
The greater town
Consisting of them low
Simple houses you
See around

In the country side on
South slopes they hide
The daily life
Of homebound, stable
Silent, thinking
persons Less than half

Of the population
They represent
All way through
Still in this certain
Village is one who
Really may do

Changes to stability
Being the oldest
Teenage girl
That you may find
- Wherever you go
In this world

Not to say that
She has lots of this
Teenage stuff
Actually from outside you
May find my claims
Being bluff

Whatever her experience -
Which actually reaches far
She is so
Naïve, unworried

Mentally complete fearless
And she goes

Head first into arrangements
Of most extraordinary kind
To experience
That she's misused again
Again, again and again
As a sentence

Hanging on her from
Early childhood
Bringing
Anger and mental dissolution -
Still something she picks up
Hides in her heart and
Make silent songs you can
Hear her singing

Ao Nang Beach

Opus 9

Under the stars

The leaves of the palms rustle in the wind
So quietly, so soft
While I sit here pondering the pleasure to meet
This darkness, so deep
I caress my loves fingers while breathing the air
So deeply, so soft
While we are sitting at this bar, so far from the
street This darkness, so deep

The bar disk forms the bow of a boat
There's not much light helping the eye to see
How simple it's made and really why should
You think of that - why not listen to the sea

Cause the waves roll in as blond flowing locks
So quietly, so soft
As my loves blond hair slowly waves in the wind
So silent, so soft
This contrasts like the bright sunshine
Contrasts the night
This darkness, so deep
While we listen to the music,
Which some insects bring in

From darkness, so deep

-

I caress my loves fingers
While breathing the air
So dark, so deep
While we are sitting at this bar, so far
From the street

This darkness, so deep
Cause the waves roll in as
Blond flowing locks
So quietly, so soft
As my loves blond hair
Slowly waves in the wind
So silent, so soft
Just lean back, just small talking,
Just this real treat
This darkness, so deep
Still the leaves of the palms
rustle in the wind
This darkness, so deep

Just lean back, just small talking,
Just this real treat this darkness,
So deep still the leaves of the palms
Rustle in the wind
This darkness, so deep

Henrik Giversen

Selvom man skal dø engang
er det ikke hele historien
hvis man ikke kender den på forhånd
Alle kapitlerne skal genkendes som det de er idet de
sker Ellers er det hele turen forfra

Det er hele livet i små ryk
og måske skal man frem og måske skal man tilbage
her på stedet hvor man står

At kende det hele på forhånd At ha' det hele i baghånd
Det er meget smukt her på stedet i disse centre og
cirkler i disse muligheder man står i

En nat i sekunderne der trækkes afsted
på dette sted
og dette sted
Altid altid
dette sted

Tre ganges
returrunde i dette spil
kaldet Uafvendeligheden
Et godt liv
det gode liv
mod dette

Det er bare en gang erstatning
fremfor virkelig at eksistere der gør det
denne Virkelighedsvandring i
Spejlkabinettet For Viderekomne

Et sted hen
med mørket i lyset
og klare punkter
For alligevel er
man et sted som
hér
og vender sig ikke
om mod det andet
som osse er der
i dén grad, for fanden!

på dette sted
og dette sted

Altid altid
dette sted

Tre ganges
returrunde i dette spil

kaldet Uafvendeligheden

Et godt liv
det gode liv
mod dette

Det er bare en gang
erstatning

fremfor virkelig at eksistere
der gør det

denne
Virkelighedsvandring i
Spejlkabinettet For
Viderekomne

Et sted hen
med mørket i lyset
og klare punkter

For alligevel er
man et sted som
hér
og vender sig ikke
om mod det andet
som osse er der
i dén grad, for fanden!

Hvis noget går galt går det galt

Det er alt

Det alle sangene handler om - én sang inden i den anden
Det er bevægelse

Det er lidelse og det er dans
Det er tiden i det hele
i alle trinnene og sekunderne trip-trap
og tik-tak

Det er sådan et valg af dén type
man kan træffe på ét tidspunkt og ikke på et andet

På et tidspunkt er valget forpasset og det må forlades

Der er så meget
og det ér altsammen dette-hér
dette-hér

Hvad jeg virkelig ville i denne verden
efter pausen

i kreationen var at gå en tur

gå en tur i hallerne og ved kilderne
og mellem det hele

i græsset og i jorden

Efter en tur i verden og det våde græs mellem tæerne

og luften
det knasende sand mellem tænderne

Et land som er svært at kende

Derfor slutter det og er hvad det er

i sekundet
i legen bag sekunderne

Glemmer det hele i det halve

Jeg glemmer aldrig disse ting i det hele

Jeg glemmer aldrig dette mere

Tomheden på denne tid

Hakket i sekunderne

Det er vejen ind i forvirringerne ind i det gamle net

af blændværk og blindgyder af forviklinger
og forvittringer

Sindets spærreballoner for en bar betragtning

De ting man har lov til at gøre i rummet

med en lille kande te foran sig hvor den er

står frem på bordet hurra!

Det er stadig et spørgsmål
om man er med på forestillingen eller bare en figur
i manuskriptet

Det er stadig mørkt
at bevæge sig i dette rum og sådan er det

Ting man ikke kan høre Ting man ikke kan se

Fordi man ikke har alle sanser
med fra fødslen
ramler man gennem livet

Jeg har betalt
kørt i alle retninger og frem og tilbage

Det er så cool at være født
Det er så cool at være til
Det er det fedeste der findes

siger de fleste
når de ikke ramler ind i noget

De mange små ting i det store
og det store i det små

Det er en boldgade for sig
Der er flere
Der er få

Et sted mellem alle drømmene
og de omtrentlige omgivelser i tågerne hvor det hele kunne være
antydnet og glemt i en krølle af tiden

Et sted mellem antydningerne og hvor det hele kunne være
som et diset strejf af en mulighed endnu ikke født eller affødt af noget

Som du sidder ved tvivlens side
og ikke rigtig ved om du skal se til den eller til den anden side
og lade som om
usikkerheden

er der
som andet end alle de forsinkelser der
fylder rummet som gammel luft

Det hele er tilstede
i disse cirkler af alt og intet
i disse påstande om det hele som
intet er

Sjælen er i marken ude at høste
Man kan ikke lege med tanken uden at omgås den
i praksis

Når man bli'r klogere sker tingene af sig selv

Når man bli'r klogere lyster rummet

Når man bli'r klogere mødes behovene

Når man bli'r klogere følger indskydelserne sig

En dag i livet

From Århus with love

A photograph of a grassy field with two long, dark shadows cast across it. The shadows are positioned in the lower half of the frame, extending towards the upper left and upper right. The grass is a mix of green and brown, suggesting a dry or late summer setting. The lighting is bright, creating high contrast between the dark shadows and the sunlit grass.

Og en anden dag i livet

John Lennon Jr. og John Lennon Jr. vil gerne takke alle deltagere og læsere. Peace and love.

That 's all, folks!

